

C O N S I L I O R V M
S E L E C T O R V M,

IN CRIMINALIBVS
CAVILL

A V A R I I S Q V I
B U S Q V E E X C E L L E N T I S -

S I M I S I V R E C O N S U L T I S , C O N S C R I P T O -
R U M : singulari verò studio , diligentia , labore & indu-
stria , Ioan. Baptista Ziletti , V. L. D. Veneti , recentis in
hunc ordinem , secundum matriciarum digni-
tatem , congelorum : sub Tomi
duplicis partitione .

TOMEI PRIMI
Q U A E O M N I B U S I N I V R E . P R A E S E R T I M F O R I
v i s i o n i b u s , q u a m n e c e s s a & v i l i a . I n d e n d e ad e o r u m
c o m m u n e m v i s u m m a l i o e c c e n t r i u s & r e g a n t i u s ,
q u a m a n t e a , c y p u r i a r i d a f u o r .

Quae sumuntur . omniplique id P i a s l i . Recollectorum .
AN D I C H . Incipit .

F R A N C O F O R T I
A D M E S T R A . 1578.

REVERENDO AC CLARIS=

SIMO VIRO DOMINO BARTOLO RICHO, IURIS

VTRIVSQUE DOCTORI, COLLEGIAE ECCLESIAE

D.Blasij ad Brunswigum Vrbem Decano, Domi-

no suo summa obseruantia

colendo.

US Cuiile Romanum propter tuendam ac conseruandam pacem publicam, ini^siò necessario institutum, ac deinceps successore temporis in meliore formam paulatim redactum, in magnas temporum iniquitates incidit, per quas multis ac varijs perturbationibus concussum, nunquam tamen pentitus elatum est. Adeo enim infraicto animo contra imminentes procellas fere erexit, ut hostibus non facile manus daret, & si quando cedere oportuisset, tamen autoritatem suam non difficulter recuperaret. Etenim hoc illud est, quo per iusti & iniusti, equi atq; iniqui cognitionem Ius suum cuiq; tribuimus, & legitimā in rebus ac causis ciuum equalitatē conseruamus atq; tuemur. Ideoq; M. Cicero, Ius Cuiile, inquit, est equitas constituta ijs, qui eiusdem ciuitatis sunt, adres suas obtinendas. Neq; alio Leges spectant, quam ut hac via suum cuiq; tribuat, ciuiumq; utilitati ac Reipublie salutis consulatur. Virq; Iuris Civilis cognitione parata, Reipub. laudabiliter praesse, eandemq; prudenter & iuste moderari, recteq; gubernare possumus, suum videlicet unicuiq; tribuendo: subditos in officio & pace retinendo: viduis oppressis, pupillis, & alijs miserabilibus personis, multifariam afflictis ac diuexatis subueniendo: demq; pauperes, tenuesq; homines contra potentiorum iniurias defendendo. Atq; veterum Iuris Romani interpretum alij de Iure responderunt (quos Jureconsultos nominabant) alij quidem Jureconsulti, sed eiusdem professores fuerunt, & in his Tibernum Coruncanum primum familiam Iuris candidatorum duxisse, Iusq; Ciule professum, legimus. Multos deinde consecutos, qui profiendo maximam scientiam habuere, quorum facile princeps P. Attulus extus, is qui ea gratia a populo Romano sapiens appellatus fuit. Atq; etiam in eo studio Sulpicius atatem penè consumit. Alios verò de Jure consultoribus respondere solitos populo longè notiores & honoratores fuisse accepimus, ut qui de fori necessaria disputatione Iuris scientiam hauissem, eandem foro, primatorumq; causis accommodarent. Sapientes sanè homines, atq; haud scio an etiam ceteris præstantiores, qui studio Iuris contenti, & domi in Hemicyclo sedentes istud artificium, quod totum actuosum est, ut reliqua virtutes, quae in medijs bonorum moribus eniteſcunt, alios docere honesto, ut ipsi dictuant, otioſe videntes, quam in actione versari, & artificium Iuris tractare, quam Iusticia & equitatis maluerunt. Sic M. Antonium, sic Q. Hortensium in arte non ita dissimili magnum nomen sibi quæſiſſe legimus, Etenim orando ut erga facultatem Oratoriam sibi peperit. Et si verum est vetus illud verbum: Homines in artificijs (qua maxima ex parte Iuris sunt constituti) in foro expertos, quam in Gymnasij doctos ad controvexas dirimendas, ad eum bonum constituendum,

CONSILIORVM AD CAV-
SAS CRIMINALES RECENS EDI-
TORVM EX EXCELLENTISSIMIS QVIBVSQVE
IVRE CONSULTIS, ET VETERIBVS ET NOVIS,
diligentia, labore, & industria, Ioan. Baptista
Ziletti, L. V. Doctoris Veneti
collectorum,

TOMVS PRIMVS.

ET IS ALIVS QVAM QVI IN LVCEM ANTEA MISSVS EST.

Cum Summarijs & repertorio omnium que ad praxim ne-
cessaria sunt, per eundem Zilettum illustratus.

CONSILIVM COLLEGII PATAVINI.

S U M M A R I A.

- 1 Euccliarium sacramentorum contrahant, & ven-
dov, quia pena officiatur & num. 3.
- 2 Meistram dominante, manus est peccatum, quia
humanam ledit.
- 3 Criminis criminis lese maiestatis, quia est pa-
nendum.
- 4 Injuriam Pontificis, vel Episcopi inferens, qua se
plicet endas penam?
- 5 Clericum ipso sive iecorunissimum criminibus an
perdat, privilegium sibi.
- 6 Ecclesiam consenseris, privilegium, quod habebat ab
Ecclesia, mercatis amittere.
- 7 Clericus iuris roborium, ut habeatur resummat, si

- 9 illum non resummat, perdis privilegium clericale.
Reipublica intereat, ut malefacti ovi puniantur, &
lue a sibi subiecta maleficiis expungentur.
- 10 Clericus in minoribus eiatio confundens, non per-
dit ipsius privilegium sibi.
- 11 Subito delinquere dicitur, qui est delinqut.
- 12 Clericus quando gravis facinus amiserit privilegi-
um sibi, tollent, ac indicem ecclesiasticum hoc
declarare, & num. seq.
- 13 Puna non debet impensi, licet in ea quia ipse interea
ciderit, nisi prius a iudice competente declarata
sit sibi.
- 14 Index secularis quando possit clericum punire, non
la fidei & declarasse per indicem ecclesiasticum
& num. 15.

IMPRESSVM FRANCO-
FORTI AD MOENVM, PER
MARTINV M LECHLERVM, IMPEN-
SIS SIGISMUNDI FEYRABENDI,
Anno à Christi natali,

M. D. LXXVII.

CONSIGLIORVM SECV

RESPONSO-
RVM.

AD CAVSAS CRI- MINALES, RECENS

EDITORVM,

Ex Excellentissimis quibusq; Iureconsultis veter-
ribus, ac nouis, diligentia, labore, & industria
Ioan. Baptista Ziletti V. I. D.
Veneti collectorum.

TOMVS SECUNDVS.

Iam verò deinde recusar, & infinitè mendic, quib; prior editio
secebat, reiecta, pristino niteri restituta, summaq;
& Repertorio amulum, que ad Praecium nes-
faria fuit, illustrata.

FRANCOFORTI

AD MOENVM, 1577.

CLARISSIMO, ET ORNA-
TISSIMO VIRO, DOMINO GEDEONI EGELINGO
IVRECONSULTO, REVERENDISSIMI AC ILLVSTRISSIMI
Principis ac Domini, Domini Henrici, Postulati Archiepiscopi Bremensis &
Osnaburgensis, Ducis Saxoniae, Angariae, & VVestphaliae, etc. Consilia-
rio, ac Syndico Capituli Metropolitanæ Ecclesiae Bremensis,
Domino suo summa obseruantia
colendo.

EMPTVS fuisse. Vir ornatus, quo humanum genus
in agris hinc inde dispersum, beluarum more de victu fe-
rino sibi prospexit, nec consilio ex recta ratione profecto
quidquam, sed corporis viribus plerique, administrasse, mo-
numentis hominum doctorum proditum esse, accepimus.
Quia vivendi norma & regula Divina Religionis, huma-
ni officij rationem custam fuisse haud consentaneum est.
Quis enim tam excors, tamq; demens, aut a mente sua pror-
sus disturbatus excuso Rectore negabit, quin reiectis, nec non ex humana societate
sublatis legibus, Numinis divini instinctu natis, in Concilijs doctissimorum & sa-
pientissimorum hominum promulgatis, omne quod ubiq; terrarum est pulchrum,
quod honestum, quod eximum, quod sanctum atq; diuinum, mox sit ingentium cum
Rerum publ. incommodo dispergitur, magnamq; male compositis ad hunc mo-
dum rebus humanis allaturum, & cladem & fœdam ignominiosamq; sui neglectus
atq; contemptus reliturum memoriam. Quapropter cum præcipua sit Legum vis
& ratio, ut humanum genus sua natura ferox & indomitum, ad omnium generis
vitia propensum, semperq; in vetitum ruens, imperio iussuq; suo cohæreans, virtu-
tuq; studium strenue prosequendum esse iubant, omnes summa ope & diligentia
annis decet, conseruationem publice pacis & civiles conuersationes adiuuare atq;
tuari. Quia enim commiseratione aut admiratione humane cætitatis, aut quo
stupore mentis vitam nullis circumscriptam & conclusam limitibus ingemi-
scemus, sorte mō depravata natura nostra deplorabimus? Quo demum pacto vi-
tam ad omne facinus perpetrandum leuibus agitatam procellis comprobabimus?
Ad beatè igitur & quiete vivendum omnes omnium temporum Viri doctissimi
atq; sapientissimi edictis, rescriptis, responsis, legibus deniq; ipsis vimillam attri-
buentes, non sine maxima hominum admiratione, ferociores & beluos mores
cohercendi, ciuilis societatem sartam atq; tectam per manus quasi posteritati
tradiderunt. Sole namq; leges sunt, que omnia ad conseruandum Rerum statum
necessaria, complectuntur. Haec improbos eviciunt, ruentur bonos, alteriam à Rei-
publ. commodis & dignitate sententiam refellunt, que utilia simul & decora existi-

C O N S I L I O R V M,
seu
R E S P O N S O R V M
IN CAVSIS CRIMINALIBVS,
RECENS EDITORVM.

Ex Excellentissimis quibusq; Iureconsultis Veteribus & Nouis,
diligentia, labore, & industria Io. Baptista Zileti,
V. I. D. Veneti, colle-
ctorum,

T O M V S S E C V N D V S.

E T I S A L I V S, Q V A M Q V I I N L U C E M A N T E A M I S S V S E S T.

Summarijs & Repertorio omnium, que ad Praxim necessaria sunt,
per eundem Ziletum illustratus.

C O N S I L I V M D. I A C O B I D E B E L V I S I O, V. I. D.

S V M M A R I A.

- 1 Penit diversis impositis, si illi duplicande sunt, simplicia, & non duplex, considerantur. Sed contra, si ad eum consideratio loci, & ipsius criminis, cum penit nulla faciat voluntatem.
- 2 Debet a quaestus iudicio aggrauentur?
- 3 Forma dæc rei specificata, & unam speciem, & subtilitatem demonstrat.

- 4 Formanqua et si multet vnuam subtilitatem, non tamen vnuatatem corporis inseparabiliter.
- 5 Species & accidentia, vnuas alteri corpori, sunt inseparabilia.
- 6 Denus rei ex omniuum suu partiis, est inseparabilis.
- 7 Verbum, Quodlibet, est figura primis sole, omnia comprehendens.

A C O N S I

T O M I S E C V N D I.

Vulnerum debitum remissis tacitur ut quinq; annorum. n.	
13.col.2.	134
Vulnerum obligatio regulatur secundum modificationem sortis.	
n.1.col.1.	36
Vulnerum sufficio quando cessat n.107.col.1.	55
Vulneri qui compellatur solvere ex sortita in iurato. n.19.col.2.	38
Vulnerij principaliiter peccant in Denari abando rerum vnu. n.	
13.col.1.	49
Vulneri non sunt gerentes negotia stipendiorum, scilicet, acci-	
piendo pag. a evru, & facienda aliqua obsequia, & mutuan-	
do eu in necessitatibus eorum certam salarium recipiendo.	
n.63.col.1.	52
Vulnus publica & saepe publice est causa ad flattendum, &	
ordinandum contra ea, que de iure Naturae comperunt. n.	
93.col.1.	54
Vulnerans cum sagitta, vel balista, vel lanceam vibrans, pre- sumitur hedone animum occidendi. n.13.col.2.	132
Vulnerans casu aliter, quando culpa causam non praecusat, non de- bet aliqua pena puniri. n.73.col.1.	243
Vulnerans culposi od culpam etiam latam non debet puniri ipse na ordinaria delicti, sed mitiori. n.74.col.1.	243
Vulnerans non tenetur de occiso, quando de mala cura, rei mala regimine vulnerati confiat. n.6.col.1.	283
Vulnerans non lethali per pana mortu non tenetur, nam n.1.col. lum.2.	294
Vulnerans si manu impeditur, pro ratiocinio ta- tu penitus est attendenda. n.57.col.2.	308
Vulnerati offensio facit ad tortaram inicium, praeferim, quem- do est in iure articula consummata. numero 19.col.2.	
Vulnerare aliquem ad suadefensionem les permitit. n.44. col.1.	305
Vulneratio an & quando dicatur decipiens ex talitate, & non vulneranti impunitur. n.1.& 1.col.1.	310
Vulneratio presumitur mortua negligencia. numero 7.col.1.	312
Vulnus parvum non dilicit vulnus. numero 12.col.1.	323
Vulnus amicini probata presumitur casualiter, & non datur em- busam. n.72.col.2.	343
Vulnus quando non curatur a medico imperito, morte est impu- tanda vulnerante, vel ei, qui debuit medium addibere. n.1. col.2.	342
Vulnus tuus mortale dicitur, quando secundam Regulam medi- cina vulneratum, aut nullo modo sanari potest, aut cum mo- xima difficultate. n.5.col.1.	383
Vxor deponens contra offensorem meriti, censetur iniuria vtra, vel sicut presumpsa. numero 10. column.2.	
Vxor ad resiliendum pro viro non est idonea. numero 13.col. lum.1.	355
	356

FINIS INDICIS T O M I S E C V N D I.

Series Chartarum.

* A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
 a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x.
 Omnes sunt Duerniones, praeter r s t u & x, qui sunt Terniones.

IMPRESSVM FRANCOFORTI
 AD MOENVM, APVD MARTINVM
 LECHLERVM, IMPENSIS SIGISMUNDI
 Feyrabendi, Anno à Christinatali,
 M. D. LXXVII.